

4. Neděle postní – naplnit srdíčko světlem

O Kačence a velké tmě

Byla zima, a jak víte, v zimě se brzy stmívá. Tma nepočká ani do večera, přichází už během odpoledne. Nejprve se stmívá, pak vidíme čím dál hůř, a nakonec je velká tma. A to venku i uvnitř. Jednoho dne se také Kačenčina rodina sešla navečer doma – Kačenka přišla ze školky, tatínek z práce, a už tu byla ta velká tma. Venku i vevnitř – v kuchyni, v obývací, v pokojíčku. Ani Kačenka, ani maminka s tatínkem skoro nic neviděli. Kačenka narazila do zdi, když chtěla otevřít dveře, tatínek si zas chtěl umýt ruce, ale místo do koupelny přišel do ložnice, a tak marně hledal umyvadlo mezi polštáři. Prostě nikdo nic neviděl. A maminka chtěla jít dělat večeři, ale nenašla nůž na chleba, a vlastně ani ledničku, aby vytáhla něco dobrého k večeři. Kačenka si chtěla kreslit, ale vůbec neviděla, kde má své pastelky. A když je hledala, omylem uklouzla a spadla do kočárku na panenky.

To je ale zvláštní, že? Co mamince, tatínkovi a Kačence chybělo? Co by měli udělat?

Také v našich srdíčkách je někdy tma. Minule jsme si povídali o tom, jak můžeme zkusit si vyčistit srdíčko. Ale když je vyčištěné, ale prázdné, pořád tam něco chybí.

Jak to bylo s Kačenkou a jejími rodiči dál? No určitě jste to uhádli, měli si doma rozsvítit! Jakmile měli doma světlo, mohla maminka připravit večeři, Kačenka si mezitím nakreslila krásný obrázek a za chvíli se už všichni sešli u stolu. A protože se viděli, mohli se na sebe všichni krásně usmát.

Jak bychom ale mohli rozzářit své srdíčko?

Napadá vás, co bychom třeba mohli udělat, aby se v našem srdíčku zažehl plamínek? A co naše srdíčko zrovna teď? Svítí tam něco? A mamince a tatínkovi?

O zahradníkovi

Byl jednou jeden zahradník, který si koupil novou zahradu. Na té zahradě vůbec nic nerostlo, a tak začal sít semínka, zaléval je, vytrhával plevel a postupně se mu zahrada plnila krásnými květinami. Přilétli tam motýli a radostně tam létali a zahradník viděl, že se mu to moc povedlo, že z prázdné zahrady vzniklo něco moc pěkného.

Také vaše srdíčka, tvoje, maminky, tatínka, jsou jako takové zahrádky, kam můžeme nasázet krásné květiny. No jako ten zahradník, co prázdnou zahradu naplnil krásnými květinami, ze kterých měl každý, kdo šel kolem, velkou radost. Ale jak se sází květiny do srdíčka?

Zkuste pokaždé, když uděláte něco pěkného, vybarvit jednu kytíčku a spolu s maminkou k ní můžete napsat či nakreslit, co se vám povedlo.

